

Nhận diện nhóm lợi ích “bán nước, hại dân”

Xuân Dương

Khái niệm “*bán nước*” đề cập trong bài viết này không liên quan đến quán nước vỉa hè, đến những xe tét chở nước ngọt bán cho đồng bào vùng khô hạn Đồng bằng sông Cửu Long hay cư dân Hà Nội khi đường ống nước sinh hoạt sông Đà vỡ 18 lần.

“Bán nước” nói ở đây liên quan chủ quyền quốc gia, đến khả năng đất nước có đủ lực lượng và sức mạnh quốc phòng khi buộc phải chiến đấu chống ngoại xâm, đến một xã hội mà người dân giàu có, hạnh phúc vẫn được sống trong an bình chứ không phải nghèo mà an bình.

Từ xưa đến nay, quan niệm phổ biến cho rằng “bán nước” là hành động cầu kết, tiếp tay cho các thế lực ngoại bang nhằm mưu lợi cho bản thân, dòng tộc, phe nhóm... gây thiệt hại tới chủ quyền quốc gia, lợi ích dân tộc, nói theo ngôn ngữ dân gian là “rước voi về giày má tổ”.

Hiểu như thế đúng nhưng chưa đủ.

Những hành động làm băng hoại đạo đức xã hội, biến Nhà nước thành công cụ trấn áp nhân dân, phá hoại khối đoàn kết toàn dân; gây thiệt hại kinh tế... không đơn thuần chỉ là hại dân, hại nước.

Đó chính là hành động “bán nước, hại dân” bởi chúng làm suy yếu khối đoàn kết dân tộc, suy yếu lực lượng vũ trang, khiến đất nước lệ thuộc vào nước ngoài về kinh tế, quân sự, bị đồng hóa về văn hóa...

Những kẻ đang hàng ngày đem tiền thuế của dân mua đồ phế thải từ nước ngoài, biến đất nước thành bãi rác công nghiệp.

Đổ hàng nghìn tỷ tiền mồ hôi, nước mắt của dân vào các công trình để rồi bỏ hoang... làm cho đất nước nghèo đi, khiến đứa bé vừa chào đời đã trở thành con nợ, khiến tài nguyên cạn kiệt, ô nhiễm tràn lan, tệ nạn xã hội hoành hành.

Khiến người dân suy giảm niềm tin vào thể chế, vào đội ngũ cán bộ, không thể gọi với cái tên nào khác ngoài cụm từ “bán nước, hại dân”.

Theo nghĩa đó, những cá nhân ở Cục Trồng trọt - Bộ Nông Nghiệp dung túng cho 11 đơn vị cấp chứng nhận bừa bãi hàng nghìn sản phẩm phân bón vô cơ và hữu cơ trên địa bàn cả nước, gây thiệt hại không thể đo lường hết cho nền nông nghiệp và nông dân chính là hành động “bán nước, hại dân”.

Thậm chí đó, những công bộc ở Tổng cục Thủy Sản - Bộ Nông Nghiệp, bán giấy chứng nhận cho 668 sản phẩm dùng cải tạo môi trường nuôi trồng thủy sản, 140 sản phẩm thức ăn thủy sản không kiểm định chất lượng khiến thế giới cảnh giác với sản phẩm thủy sản Việt Nam, khiến người Việt phải ăn thực phẩm độc hại chính là “bán nước, hại dân”.

Không phải chỉ có thế, những kẻ tiếp tay cho người nước ngoài thâu tóm đất đai rừng tạc các địa bàn chiến lược, tạc đèo khe chôn họ đả độc cả đất, cả biển, cả trời khiến người dân phải rời bỏ nơi sinh sống (Tuyên bố ngày 22/7/2016); những cá nhân đứng tiếp tay cho người Trung Quốc [Trung Cộng] bóc lột lịch sử đất nước và cướp người Việt Nam ngay trên quê hương mình chính là “bán nước, hại dân”.

Còn những tiếp tay việc phung phí hàng loạt Anh hùng Lộng thời kỳ Đổi mới đó với Tổng Công ty cổ phần Xây lắp Dầu khí Việt Nam (PVC) hủy diệt hàng loạt lượng vũ trụ cho cựu Bí thư Thừa Thiên - Huế Hồ Xuân Mãn nên gọi họ là gì?

Đã phải cứ cả xin ngạ bưng đấm quân và gây xé quê hương, “Nướng dân đen trên ngọn lửa hung tàn; Vùi con đỏ xuống dưới hầm tai vạ” mới là kẻ bán nước?

Thậm chí thông tin mà TTTV.vn công cấp, tháng 1/2016 đã có đoàn Thanh tra của Tổng cục Môi trường về Formosa, Hà Tĩnh làm việc.

Không biết có phải dự và kết luận của Thanh tra Môi trường mà báo tháng s Formosa đã “tự tin” xả độc r biển, tự tin tuyên bố làm đúng quy trình, khiến biển nhiều chỗ không còn cá, ngư dân nhè nhè không thể r kh, cuộc sống không ít người chỉ còn trông và ngồn cứu trợ?

Chu Xuân Phàm (phải) đại diện Formosa từng nổi tiếng với câu hỏi “chọn thép hay chọn tôm cá?” (Ảnh: Vietnamnet.vn)

Nếu không có sự chống lưng (hay dựa h□) từ đâu đó thì nhân vật cón con như Chu Xuân Phàm có dám mạnh miệng rao giảng người Việt cần phải “chọn thép hay chọn tôm cá”?

Đoàn Thanh tra của Bộ Nông nghiệp & Phát triển Nông thôn không thể vào thanh tra khu công nghiệp Vũng Áng (trong đó có doanh nghiệp thép Formosa) vì đây là khu công nghiệp “có yếu tố nước ngoài” (Vietnamnet.vn 21/4/2016).

Ai và vì sao phải tạo nên một vùng đất như một vư□ng quốc cho người nước ngoài trong lòng Hà Tĩnh đến nỗi Thanh tra cấp Bộ của Việt Nam cũng không thể vào kiểm tra?

Đất đai, tài nguyên biển ở Vũng Áng có phải thuộc chủ quyền của Việt Nam khi c□quan chức năng Nhà nước lại không thể vào giám sát?

Phải gọi những người ban hành chính sách thu hút đầu tư kiều Vũng Áng là gì?

Bà dân biểu Trần Thị Quốc Khánh tại diễn đàn Quốc hội đã dùng cụm từ “há miệng mắc quai” để nói về cách thức xử lý vi phạm tại một vài công trình ở Hà Nội.

Báo chí dựa vào đó đánh giá về đoàn Thanh tra của Tổng cục Môi trường như sau:

“Đoàn thanh tra như thế có còn mặt mũi nào để gặp người dân miền Trung, để tiếp xúc với các đại biểu Quốc hội miền Trung không?

Và trong những ngày qua, trước hậu quả biển chết, dân trắng tay, mất nghề, tan hoang du lịch biển, có ai trong số họ áy náy với cái “quái” của mình không?

Và tới lúc nào thì tên tuổi và hành vi thiếu trách nhiệm của họ mới đưa ra ánh sáng?”. [1]

Những quan Thanh tra Môi trường ấy không biết có những ai sinh ra, lớn lên ở miền Trung?

Điều chắc chắn là có những người quê cha đất tổ ở đó, khi mà có n□ “biển chết, dân trắng tay, mất nghề, tan hoang du lịch biển” thì ngậm miệng không thốt nổi một lời, họ không muốn hay không dám thăm hỏi, động viên người dân quê mình?

Chỉ khi đích thân chủ tịch Quốc hội lên tiếng thì người ta mới đưa ra đủ thứ lý lẽ biện minh cho sự “đúng quy trình” của mình?

Tiếc rằng có một quy trình mà chẳng người nào dám việnn dẫn, thậm chí còn cố tình bung bít, đó là “Quy trình ban hành các quy trình”!

Có ý kiến cho rằng “nhóm lợi ích tư bản thân hữu” là nhóm lợi ích nguy hiểm nhất vì nó có thể làm đất nước phát triển “chệch hướng”.

Chệch hướng hay đúng hướng sẽ thúc đẩy hoặc kìm hãm tiến trình phát triển xã hội cần có thời gian kiểm chứng, chưa thể khẳng định từ lúc này.

Tuy nhiên có một nhóm lợi ích được hình thành từ mọi thành phần xã hội, từ những công chức bình thường đến quan chức cao cấp, từ thành viên các “nhóm lợi ích chính sách”, “nhóm lợi ích kinh tế”, “nhóm lợi ích tư bản thân hữu”...

Họ đang từng ngày, từng giờ làm người dân mất niềm tin, làm dân tộc còi cọc về thể lực, làm văn hóa xã hội suy đồi...

Điều nguy hiểm là chúng gây tổn thất khủng khiếp về kinh tế, khiến chúng ta phải dẫn đo từng đồng khi cần mua vũ khí trang bị cho các lực lượng vũ trang.

Một đất nước 90 triệu dân với rừng vàng, biển bạc nhưng máy bay, xe tăng, tên lửa, tàu chiến... chưa sản xuất được, đều phải mua của nước ngoài với số lượng hạn chế, vậy thì khả năng phòng thủ trước họa xâm lăng hiện hữu từ biên giới đến hải đảo sẽ tăng hay giảm?

Thế giới ngày nay, cuộc chiến đang dần được “tự động hóa” với máy bay không người lái, tàu ngầm không người lái, với robot chiến đấu... chúng ta không thể chiến thắng ngoại xâm chỉ với tinh thần yêu nước và những vũ khí cổ điển sản xuất từ thế kỷ trước.

Một nền quốc phòng trang bị kém liệu có đủ sức răn đe mộng bành trướng, bá quyền của những cái đầu nóng?

Làm yếu khả năng bảo vệ Tổ Quốc chính là tạo điều kiện cho bọn xâm lược đe dọa sự toàn vẹn lãnh thổ.

Những kẻ đang làm cho đất nước “đội sổ”, khiến lòng dân không yên có phải là những kẻ “bán nước, hại dân?”

Vậy, liệu đã đủ bằng chứng để kết luận, rằng đã hình thành “nhóm lợi ích... bán nước, hại dân”?

Nếu không gọi họ là “bán nước, hại dân” thì phải gọi họ bằng tên gì?

Để bảo vệ Tổ Quốc, để đoàn kết toàn dân, để xây dựng một thể chế chính trị “do dân và vì dân” cần tiêu diệt những kẻ bán nước, hại dân đó!

Tài liệu tham khảo:

[1] <http://infonet.vn/shop-tin-247-nghi-ngo-ha-mieng-mac-quai-post204491.info>

[2] http://congan.com.vn/vu-an/mot-can-bo-22-thang-dang-ky-14-giay-chung-nhan-quyen-su-dung-dat-trong-noi-o-thanh-pho_22988.html

Xuân Dương

Nguồn: Nhận diện nhóm lợi ích “bán nước, hại dân”

(GDVN) - Những kẻ đang làm cho đất nước “đội sổ”, khiến lòng dân không yên có phải là những kẻ...

<http://giaoduc.net.vn/Goc-nhin/Nhan-dien-nhom-loi-ich-ban-nuoc-hai-dan-post169682.gd>

Nguồn: Internet E-mail by Jade Bui chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, August 13, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*